EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 30.1.2007
KOM(2007) 34 galutinis

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI

kuria vertinama Italijos padaryta pažanga, apie kurią buvo pranešta Komisijai ir Tarybai, susijusi su papildomo mokesčio, kurį pieno gamintojai turi sumokėti už 1995/1996 m.–2001/2002 m. laikotarpį, susigrąžinimu

(vadovaujantis Tarybos sprendimo 2003/530/EB 3 straipsniu)

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI

kuria vertinama Italijos padaryta pažanga, apie kurią buvo pranešta Komisijai ir Tarybai, susijusi su papildomo mokesčio, kurį pieno gamintojai turi sumokėti už 1995/1996 m.–2001/2002 m. laikotarpį, susigrąžinimu

(vadovaujantis Tarybos sprendimo 2003/530/EB 3 straipsniu)

Šią vertinimo ataskaitą Komisija pateikė laikydamasi 2003 m. liepos 16 d. Tarybos sprendimo 2003/530/EB dėl pagalbos, kurią Italijos Respublika ketina teikti savo pieno gamintojams, suderinamumo su bendrąja rinka[1] nuostatų.

Pagal to sprendimo 1 straipsnį, pagalba, kurią Italijos Respublika ketina teikti pieno gamintojams, pati sumokėdama Bendrijai sumą, kurią jie turi sumokėti Bendrijai kaip papildomą 1995/1996 m.–2001/2002 m. laikotarpiui nustatytą mokestį, ir leisdama tiems gamintojams per keletą metų sumokėti skolą kaip atidėtą mokėjimą be palūkanų, išimties tvarka laikoma suderinama su bendrąja rinka su sąlyga, kad:

– gamintojai grąžina visą sumą, kasmet išmokėdami po lygią dalį, ir

– grąžinimo laikotarpis neviršija 14 metų, skaičiuojant nuo 2004 m. sausio 1 d.

Pagal to sprendimo 2 straipsnį, pagalba suteikiama su sąlyga, kad Italija EŽŪOGF praneša apie visą aptariamam laikotarpiui skirto papildomo mokesčio sumą ir kad Italija atitinkamai iš 2003 m. lapkričio mėn., 2004 m. lapkričio mėn. ir 2005 m. lapkričio mėn. EŽŪOGF finansuojamų išlaidų išskaito negrąžintą skolą trimis lygiomis metinėmis dalimis.

Italija 2003 m. rugpjūčio 26 d. laišku pranešė apie visą aptariamam laikotarpiui skirtą papildomo mokesčio sumą

Likusi negrąžintos skolos dalis buvo tinkamu laiku išskaityta iš 2003 m., 2004 m. ir 2005 m. lapkričio mėn. EŽŪOGF finansuojamų išlaidų.

Pagal to sprendimo 3 straipsnio nuostatas Italijos valdžios institucijos turi kasmet pateikti ataskaitą Tarybai ir Komisijai apie pažangą, padarytą susigrąžinant sumą, kurią gamintojai turi sumokėti kaip papildomą 1995/1996 m.–2001/2002 m. laikotarpiui nustatytą mokestį.

Pagal šią nuostatą Italijos valdžios institucijos Tarybai ir Komisijai 2005 m. spalio 3 d. Žemės ūkio ministro laišku pateikė ataskaitą apie 2004 m. įmoką. Tame pranešime nebuvo pateikti pakankamai atnaujinti duomenys, kuriais remdamasi Komisija galėtų įvertinti atliktą kontrolę ir ypač priemones, kurių buvo imtasi, kai nebuvo laikomasi nustatyto mokėjimo termino. 2006 spalio mėn. 5 d. Žemės ūkio ministro laišku buvo pateikta ataskaita, kuria buvo suteikti prašomi atnaujinti duomenys apie 2004 m. įmoką ir susiję su 2005 m. įmoka.

[1] OL L 184, 2003 7 23, p. 15.

MOKESČIO MOKĖJIMAS DALIMIS

Iš visų 25 000 gamintojų, kurie privalo už Tarybos sprendime nustatytus septynis laikotarpius sumokėti mokestį, tačiau kurie iš nacionalinių teismų yra gavę laikiną atleidimą iki bus priimtas galutinis sprendimas, maždaug 15 200 pasirinko sumokėti mokestį pagal mokėjimo dalimis schemą. Pasirinkimas mokėti pagal mokėjimo dalimis schemą reiškė visų su tuo susijusių teismo bylų nutraukimą. Be to, nesumokėjus bent vienos metinės įmokos, gamintojas pašalinamas iš schemos ir tuomet iš jo išreikalaujama visa suma su sukauptomis palūkanomis.

Schemoje dalyvaujančių 15 200 gamintojų buvo skolingi maždaug 345 mln. EUR, sudarančių maždaug trečdalį gamintojų negrąžintos mokesčio sumos. Todėl atrodo, kad dauguma dalinio mokėjimo schemą pasirinkusių gamintojų atstovauja mažesnę individualios gamybos pertekliaus dalį. Kita vertus, gamintojai, kurių individualios gamybos pertekliaus dalis yra didesnė (10 000 gamintojų, kuriems buvo paskaičiuota 695 mln. EUR mokesčių, kuriuos jie turi sumokėti per septynis laikotarpius), pasirinko tęsti bylinėjimąsi Italijos teismuose.

Iš Italijos valdžios institucijų pateiktos ataskaitos 3 priede nurodyto mokėjimų suskirstymo į 14 metinių įmokų paaiškėja, kad iš schemoje dalyvaujančių gamintojų 2 280 pasirinko vienu kartu sumokėti visą jų negrąžintą mokesčio skolą, todėl bendra suma po pirmosios įmokos viršija antrosios įmokos sumą 3 mln. EUR.

Buvo nustatyta, kad mokėtinų sumų pirmosios ir antrosios įmokos dalys atitinkamai 99,6 % ir 97,9 % atvejų buvo sumokėtos laiku, o bendra surinkta suma siekė maždaug 53,5 mln. EUR. Atsižvelgiant į pirmosios įmokos patirtį ir atlikus patikrinimo kontrolę galima tikėtis, kad antrosios įmokos galutinis mokėjimų procentas bus didesnis už tą kuris dabar yra nurodytas.

Nors šie lygiai neabejotinai tik nurodo tikėtiną dalyvaujančių gamintojų įsipareigojimų laikymąsi, Komisija mano, kad priemonės, kurių buvo imtasi, kai nebuvo laikomasi nustatyto mokėjimo termino, yra svarbiausias valdžios institucijų įsipareigojimo lygio rodiklis, užtikrinantis, kad būtų laikomasi mokėjimo režimo sąlygų ir galiausiai būtų surinktas visas mokėtinas mokestis. Palyginti nedidelis neužregistruotų įmokų skaičius turėtų padėti greitai baigti atliekamas kontroles ir pradėti, jei būtina, poėmio procedūras.

Šiuo požiūriu Komisija nėra visiškai patenkinta nuoroda, kad apie kompetentingų regioninių valdžios institucijų atliktų pirmosios įmokos, mokėtinos iki 2004 m. gruodžio 31 d., sumokėjimo būklės tikrinimo tyrimų rezultatus 32 atvejais iš 269 nebuvo pranešta. Neatrodo, kad būtų surinkta informacija apie konkretų vykdomo įmokos sumokėjimo būklės tikrinimo tyrimo etapą antrosios įmokos negrąžintų skolų atveju.

UŽ 1995/1996 M.–2001/2002 M. LAIKOTARPĮ MOKĖTINAS MOKESTIS, KURIS NEBUVO ĮTRAUKTAS Į MOKĖJIMO DALIMIS SCHEMĄ IR DĖL KURIO TOLIAU GINČIJAMASI ITALIJOS TEISMUOSE

Dėmesys buvo skiriamas faktui, kad daugelio pasirinktas mokėjimas dalimis padengia tik palyginti nedidelę sugrąžintinos sumos dalį. Tai reiškia, kad neatidėliotinam susigrąžinimui iškilo kliūčių, nes Italijos teismai, kol nepriimtas galutinis sprendimas, sustabdė sprendimą dėl mokėjimo maždaug 10 000 gamintojų, kuriems buvo paskaičiuota 695 mln. EUR mokėtina mokesčio suma ir kurie pasirinko tęsti bylinėjimąsi.

Kadangi gamintojai, kurie pasirinko galimybę mokėti dalimis, sudarė daugiau kaip 37 000 mokesčio sąskaitų[2], dėl kurių buvo bylinėjamasi skirtingais laikotarpiais, tai ir nutrauktų bylų skaičius yra didelis. Tai turėtų pagreitinti likusių bylų sprendimą teismuose.

Bylų nutraukimas, kaip išankstinė sąlyga norint dalyvauti mokėjimo dalimis schemoje, buvo vykdomas 2004 m. Antros ataskaitos 18 priede nurodyta, kad 2005 m. dėl 191 mln. EUR ginčijamos sumos administravimo buvo priimti palankūs teismo sprendimai. Šiuos sprendimus galima sugretinti su gamintojams palankiais teismų sprendimais arba laikinais sustabdymais dėl 37 mln. EUR. Šie tesimų sprendimai didžiąja dalimi yra susiję su mokesčio laikotarpiais, kurie yra vėlesni nei septintasis Tarybos sprendime aptariamas laikotarpis.

Komisija tikėtųsi, kad būsimose ataskaitose būtų konkrečiai ištirtos minėtų septynių laikotarpių bylos ir kad būtų pateikta gamintojų, kurių bylinėjimasis buvo nesėkmingas, mokėjimus patvirtinanti informacija. Negavusi tokios informacijos, Komisija neturi galimybės tinkamai prižiūrėti pažangą, padarytą susigrąžinant tą mokesčio dalį, kuriai nėra taikoma mokėjimo dalimis schema.

KITA

Ataskaitose aptariami ir kiti aspektai, kurie nėra tiesiogiai susiję su padaryta pažanga susigrąžinant mokestį už Tarybos sprendime aptariamus laikotarpius, tačiau pateikia informacijos apie bendrą sistemos pagerinimą. Daroma aiški nuoroda į tai, kad radikaliai sumažėjo gamybos perteklių registruojančių gamintojų – nuo 12 000 2002–2003 m. iki 920 (iš visų 48 000 gamintojų) 2005–2006 m. Šį pozityvų pasikeitimą atsveria ilgalaikio gamybos, kuri pradžioje šiek tiek sumažėjusi, 2005–2006 m. išaugo 230 000 t, palyginti su 2004–2005 m., sumažėjimo stygius.

Komisija pripažįsta 2005 m. birželio 25 d. pradėtų taikyti teisės aktų svarbą, kuriais remiantis nuo tos datos su papildomu mokesčiu susijusios bylos priskiriamos tik administracinių teismų kompetencijos sričiai. Remiantis Italijos valdžios institucijų Komisijai pateikta informacija, didžioji dalis anksčiau priimtų laikino sustabdymo sprendimų buvo priimti civilinių bylų arba taikos teismuose. Todėl nuo šiol žymiai mažiau bylų (ypač dėl mokestį privalančių mokėti gamintojų skaičiaus sumažėjimo) bus sprendžiama išimtinai tik administraciniuose teismuose, ir taip bus užtikrinta, kad kiekviena byla būtų išspręsta.

IŠVADA

Komisija mano, kad Italijos valdžios institucijų padaryta pažanga susigrąžinant gamintojų mokėtiną papildomo 1995–1996 m.–2001–2002 m. laikotarpiui nustatyto mokesčio sumą rodo, kad mokėjimo dalimis schema administruojama tinkamai, jei bus užtikrinama, kad regioninės valdžios institucijos visų nesumokėjimo atvejų patikrinimo kontrolę atliko rūpestingai. Komisija primena, kad su 1995/1996 m.–2001/2002 m. laikotarpiu susijusių bylų eiga ir galutinių sprendimų dėl mokėtino mokesčio vykdymas turėtų būti pagrįstas dokumentais būsimose metinėse ataskaitose.

[2] Nepriklausomai nuo Italijos valdžios institucijų gauta informacija.